

man automatisk får dansk statsborgerskab, når man bliver 67 år, uden at kunne ét eneste ord dansk. Det ønsker vi ikke; derfor er vi ikke med i den del af den aftale hos justitsministeren.

På samme måde med folk, der bliver udvist af landet, kommer tilbage, gennemgår en karensperiode og så får muligheden for at blive danske statsborgere. Der er vi heller ikke med, fordi vi mener, at hvis man én gang er udvist af Danmark, så skal man fortabe retten til at blive dansk statsborger.

Og så må jeg sige, at omkring de kriminelle udlændinge har vi markant markeret gentagne gange, hvad vi mener om den sag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jo, men det er ikke nok at komme med markeringer, må jeg sige til hr. Bendt Bendtsen. Disse 15 konservative stemmer, som var borgerlige stemmer, der vil arbejde, de skal arbejde med deres pegefinger en gang imellem, nemlig når der skal trykkes på knapperne, netop fordi Det Konservative Folkeparti ikke er med i den studhandel, der ligger om såkaldte kontor-cirkulærer.

Så er spørgsmålet: Betyder hr. Bendt Bendtsens meldinger i dag, at når der er kriminelle udlændinge, der skal tildeles dansk indfødsret, så kommer vi til at opleve 15 røde knapper hos Det Konservative Folkeparti, eller stemmer man stadig væk for, som man har gjort hidtil?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne give hr. Kim Behnke et helt klart svar. Når vi ikke er med i det her, er det, fordi vi ikke mener, de skal være danske statsborgere. Det, vi ønsker, er så den politik, vi har på det område, og vi ønsker ikke, de kommer med på de her forslag.

Hvis de er kommet ind i kriminalitet på de grænser, som Det Konservative Folkeparti står for, jamen så må jeg omvendt sige, at hvis de så står på lovforslaget til allersidst, så ønsker vi ikke at straffe 1.400 mennesker, fordi der er 5, der ikke opfører sig ordentligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, hr. Bendtsen vil tilgive os, at det ikke sådan udelukkende er høflige lykønskninger,

men også en vis interesse for, hvad det leder-skifte, vi har set i Det Konservative Folkeparti, faktisk betyder.

Jeg lagde mærke til, at i sommer, da vi havde en debat om Udlændingestyrelsen og en konstatering af, at der i hvert fald på ét væsentligt punkt var sket fejl, sagde hr. Bendt Bendtsen: Ja, når en tømrer slår 1.000 søm i, så er der jo et af dem, der går skævt. Det syntes jeg var en holdning, som på det menneskelige plan stødte mig. Men der kan jo være så mange ting, der farer en i munden.

Men da jeg så hørte hr. Bendtsens udtalelser om, hvad der skulle ændres på flygtningeområdet, mener jeg også, jeg hørte, at man fra Det Konservative Folkepartis side ville afskaffe de facto-flygtningebegrebet. Altså mennesker, der kommer hertil personligt forfulgte, på flugt fra Saddam Hussein, det iranske præstestyre, Milosevic eller andre, dem skal vi altså ikke længere have. Var det rigtigt hørt, eller hørte jeg forkert?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Der er cirka en tredjedel af dem, der får flygtningestatus i Danmark, der opfylder FN-konventionens bestemmelser om flygtningestatus. De to tredjedele er på de facto-området.

Altså forskellen mellem, hvordan man agerer her i Danmark og gør det i udlandet, f.eks. i Tyskland, er jo netop, at vi har et begreb, der af tungtvejende årsager giver folk ret til ophold, og det giver altså et permanent ophold efter 3 år. Der er vi anderledes end resten af Europa, og i Det Konservative Folkeparti tror vi, det er utrolig vigtigt, at vi på flygtningeområdet prøver at få det koordineret, så Danmark ikke går enegang.

Tyskland har jo sin »Duldung«, hvor man giver muligheder for et ophold, men det er altså ikke varigt ophold efter 3 år. Der er vi forskellige i forhold til Tyskland, og hos De Konservative har vi altså den holdning, at vi må prøve at samordne flygtningepolitikken i Europa, så Danmark ikke står med nogle givtigere forhold, end man gør på den anden side af grænsen.

Nu skal vi passe på, hvad det her udvikler sig til, for det er selvfølgelig menneskeskæbner, det er mennesker, vi taler om, mennesker, der skal behandles ordentligt – det er en del af den konservative livsidentitet – men derfra og så til at sige ... ja, tiden er gået.